U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) F. S.** a **b) L. S.**, proti žalovanému: **Městský úřad Boskovice,** se sídlem Náměstí 9. května 2, Boskovice, v řízení o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 132/2021, o návrhu žalobce a) na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobce a) **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 28. 1. 2022, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu 3. 2. 2022, se žalobce a) (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to k vydání rozhodnutí v řízení vedeném u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. 30 A 132/2021.

[2] V návrhu navrhovatel vytýká krajskému soudu liknavý postup, neboť dosud obdržel pouze vyrozumění o možnosti podat námitku podjatosti vůči členům senátu. Dle jeho mínění měl soud již vydat také výzvu k souhlasu s rozhodnutím věci samé bez nařízení jednání. Nic také nebrání soudu věc rozhodnout, jelikož žaloba obsahuje všechny podstatné náležitosti a může tak být projednána. Navrhovatel rovněž podrobně popisuje své dřívější zkušenosti s postupem senátu č. 30A, který považuje za nezákonný. I s ohledem na tyto okolnosti požaduje, aby Nejvyšší správní soud stanovil lhůtu k vydání rozhodnutí ve věci, a to v délce 15 dnů.

[3] Krajský soud se k návrhu nevyjádřil.

[4] Ze soudního spisu sp. zn. 30 A 132/2021 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal společně s žalobkyní b) dne 1. 11. 2021 žalobu na ochranu

před nečinností žalovaného spočívající v nevyřízení žádosti o prodloužení termínu k dokončení stavby. Dne 29. 11. 2021 pak soud usnesením vyzval navrhovatele a žalobkyni, aby ve lhůtě jednoho měsíce odstranili vady žaloby. Žalobkyně b) poté podáním doručeným soudu dne 15. 12. 2021 žalobu doplnila a připojila k ní listinné důkazy. V návaznosti na doplnění žaloby, poučil krajský soud přípisem ze dne 11. 1. 2022 navrhovatele i žalobkyni b) o složení senátu. Téhož dne přeposlal žalovanému žalobu, včetně jejího doplnění, k vyjádření společně s výzvou k přeložení správního spisu; obojí ve lhůtě 15 dnů. Dne 25. 1. 2021 obdržel soud vyjádření žalovaného.

[5] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[6] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[7] V projednávané věci se krajský soud věcí zabýval bezprostředně po podání žaloby a v přiměřené lhůtě činil všechny nezbytné úkony. Především navrhovatele usnesením ze dne 29. 11. 2021, č. j. 30 A 132/2021 - 8, vyzval k odstranění nedostatků žaloby. Následně přípisem ze dne 11. 1. 2022 navrhovatele poučil o složení senátu a možnosti namítat podjatost členů senátu. Téhož dne přeposlal žalobu včetně doplnění žalovanému k vyjádření. To poté soud obdržel dne 25. 1. 2022.

[8] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že se krajský soud nedopustil žádných průtahů. Nutné úkony potřebné k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí činil řádně. Nepostupoval v řízení nikterak v rozporu s požadavky spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. To v daném případě zjevně nelze konstatovat, neboť navrhovatel se domáhá vydání rozhodnutí ve věci samé ve chvíli, kdy žalovanému teprve uplynula lhůta k vyjádření k žalobě a předložení správního spisu. Nutno konstatovat, že krajský soud poskytl žalovanému zcela přiměřenou lhůtu k vyjádření (15 dnů), a to i s ohledem na to, že je projednávaná nečinnostní žaloba, která má dle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, přednostní režim. Současně však nemůže krajský soud zcela upozadit běžnou agendu nepřednostních věcí, v nichž je rovněž povinen činit úkony a rozhodovat souběžně s věcmi přednostními. Za daných okolností tedy Nejvyšší správní soud nepovažuje lhůty, ve kterých krajský soud činil jednotlivé úkony, za nepřiměřené.

[9] V nyní souzené věci není žádný rozumný důvod dovozovat, že by krajský soud hodlal řízení neúměrně či záměrně prodlužovat. Pokud však k nyní posuzovanému návrhu

byl povinen krajský soud postoupit spis Nejvyššímu správnímu soudu, je zřejmé, že v té době ani nemohl činit další úkony směřující k vydání rozhodnutí.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že z obsahu návrhu vyplývá obecná nespokojenost navrhovatele s postupem krajského soudu v jiných věcech. Na základě nyní podaného návrhu se však může Nejvyšší správní soud zabývat toliko existencí průtahů v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 132/2021 a nepřísluší mu zaobírat se postupem soudu v jiných řízeních, či dokonce hodnotit zákonnost jeho rozhodovací činnosti. V této souvislosti zákon skýtá navrhovateli jiné prostředky ochrany, zejména možnost podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu.

[11] Nejvyšší správní soud tedy nepovažuje návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu za důvodný, a proto jej podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2022

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu